

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 11/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1125

“NGÀY NAY HỌC TRÒ NGHE LỜI ĐÃ LÀ KHÓ TÌM”

Hòa Thượng nói: *“Ngày nay, chúng ta tìm được học trò biết nghe lời đã là khó chứ chưa nói đến là chúng ta có thể tìm được học trò giỏi!”*. Mối quan hệ của Thầy và trò là mối quan hệ: *“Khả ngộ bất khả cầu”*. Thầy và học trò gặp được nhau là do duyên chứ không thể cầu.

Thời kỳ Mạt Pháp, pháp môn Tịnh Độ chân thật có thể giúp chúng sanh thoát khỏi sáu cõi luân hồi, Hòa Thượng muốn hoằng dương pháp môn Tịnh Độ để nhiều chúng sanh có được lợi ích. Hòa Thượng bôn ba khắp nơi trên thế giới, khi Ngài về thăm Lão sư Lý Bình Nam, Ngài nói với Thầy: *“Con đi khắp nơi trên thế giới hoằng dương Phật pháp nhưng không có ai hỗ trợ. Thầy có thể dạy học trò để họ hỗ trợ con không!”*. Lão sư Lý nói: *“Nếu vậy thì ông đi tìm học trò cho tôi đi!”*. Khi đó Hòa Thượng liền bừng tỉnh, từ đó Hòa Thượng không nhắc đến vấn đề này nữa. Thời Hòa Thượng sống cách chúng ta đã hơn 50 năm, ngày nay, người Thầy càng khó tìm được học trò biết nghe lời.

Chúng ta đang toàn tâm toàn ý đề xướng giáo dục Thánh Hiền. Chúng ta muốn mỗi gia đình đều chú ý đến giáo dục nền tảng đạo đức cho các con. Có những lúc chúng ta cảm thấy: *“Tâm có thừa nhưng sức không đủ!”*. Khi gặp các bậc trưởng bối khả kính, tôi chia sẻ với các Ngài là: *“Con cảm thấy cô độc!”*.

Trong tương lai, chúng ta đặt mục tiêu, mỗi tỉnh thành chúng ta sẽ xây dựng một trường mầm non, mỗi trường mầm non có khoảng 100 cháu. Nếu chúng ta làm được như vậy thì mỗi gia đình, mỗi dòng tộc, mỗi đoàn thể được nhắc nhở về giáo dục chuẩn mực làm người. Trước đây, tôi đến chia sẻ với một trường mầm non ở tỉnh Long An, khi đó chúng tôi là nhóm *“Que diêm nhớ”*, tôi tặng họ sách *“Đệ Tử Quy”*, trường của họ có đến 22.000 học sinh, nếu chúng ta có đại chúng cùng làm thì chúng ta sẽ có thể lan toả văn hóa truyền thống rất nhiều người.

Tôi rất cảm động khi có người phát tâm muốn phát triển giáo dục chuẩn mực đạo đức của Thánh Hiền. Nhưng nhiều người chỉ phát tâm vì chúng sanh được một thời gian ngắn thì họ đã bị “*danh văn lợi dưỡng*” nhân chìm. Chúng ta có nghiệp chướng rất nặng, khi chúng ta tiếp xúc với đại chúng thì “*danh văn lợi dưỡng*” của chúng ta sẽ lớn dần. Chúng ta dùng “*danh văn lợi dưỡng*” là để chúng ta phục vụ chúng sanh được tốt hơn. Một số người phát tâm vì chúng sanh nhưng trước đây họ không tu phước nên họ gặp rất nhiều khó khăn trong đời sống, chúng ta có giúp họ để họ toàn tâm toàn ý phục vụ chúng sanh.

Khi Hòa Thượng sắp vãng sanh, Ngài nhắc nhiều đến giáo dục chuẩn mực, giáo dục nền tảng đạo đức. Đã có lần Hòa Thượng định vãng sanh nhưng vì trường liên cấp giáo dục văn hóa truyền thống chưa xây dựng xong nên mọi người thỉnh Ngài ở lại. Tổ Sư Ấn Quang là Tổ Sư của pháp môn Tịnh Độ nhưng Ngài cực lực in sách thiện như: “*Liễu Phàm Tứ Huấn*”, “*Thái Thượng Cầm Ứng Thiên*”, “*An Sĩ Toàn Thư*”. Số lượng sách thiện được in ra nhiều hơn số lượng Kinh sách được in rất nhiều lần. Người thế gian tin sách thiện, làm việc thiện không làm việc ác thì xã hội cũng sẽ tốt hơn.

Khi Hòa Thượng còn trẻ, Ngài bôn ba khắp nơi trên thế giới đề xướng pháp môn Tịnh Độ. Hòa Thượng giảng bộ “*Kinh Vô Lượng Thọ*” hơn mười lần nhưng khi Ngài sắp lâm chung Ngài cực lực đề xướng sách “*Đệ Tử Quy*”. Chúng sanh ngày nay, rất ít người muốn niệm Phật cầu vãng sanh nên có thể dạy họ trở thành người con hiếu thảo, người học trò ngoan đã tốt rồi! Nếu chúng ta đặt tiêu chuẩn quá cao thì mọi người cũng không làm được nên Ngài phải hạ dần mục tiêu giáo dục. Khi Hòa Thượng sắp vãng sanh, trong những đĩa khai thị ngắn 15 giây, 30 phút hay trong các đoạn ghi âm, Ngài đều nhắc đến giáo dục chuẩn mực làm người.

Phong khí xã hội ngày càng xuống thấp. Ngày nay, nếu chúng ta cực lực đề xướng pháp pháp môn Tịnh Độ thì chúng ta không hiểu được thời tiết, nhân duyên. Chúng sanh ngày nay không còn muốn: “*Yểm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc*”. Hòa Thượng một lòng, một dạ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ nhưng Ngài nhắc mọi người làm giáo dục văn hóa truyền thống, giáo dục chuẩn mực làm người. Hòa Thượng hiểu rất rõ, người đến học Phật rất đông nhưng người cầu vãng sanh rất ít. Ngài mong mọi người không thể vãng sanh thì cũng sẽ trở thành người con tốt, học trò ngoan để đời sau còn có cơ hội trở lại cõi Nhân Thiên.

Hòa Thượng nói: “*Các bậc Tổ Sư Đại Đức có thể gặp được một đến hai người kế thừa sự nghiệp thì đã vui mừng không gì bằng! Rất nhiều Tổ Sư Đại Đức không thể tìm được một người kế thừa vậy thì dòng pháp của họ đã bị đứt đoạn, thất truyền*”. Người xưa kể lại câu

chuyện vui, một vị cao tăng đắc đạo nhưng Ngài vẫn chưa tìm được đệ tử truyền pháp. Khi thọ mạng của Ngài sắp hết, Ngài nhờ một người nhận làm học trò để Ngài truyền pháp, vị cao tăng nói: *“Nếu ta không có học trò truyền pháp thì coi như một đời độ sinh của ta bị thất bại!”*. Dù vị cao tăng đã nói nhiều lần nhưng người kia vẫn từ chối làm học trò của Ngài. Nhiều Tổ Sư Đại Đức khi còn tại thế đã không gặp được người học trò truyền nhân nào. Ở thế gian, cũng có rất ít người con nối chí của Cha. Khi vua Tự Đức làm câu đối: *“Thần khả báo quân ân, Tử năng thừa phụ nghiệp”*. Ngài Cao Bá Quát nói: *“Thần không thể đứng trên vua, con không thể đứng trên Cha”* và sửa lại câu đối thành: *“Phụ nghiệp tử năng thừa. Quân ân thần khả báo”*.

Hòa Thượng nói: *“Tìm được người nối chí nguyện của mình rất khó, sự việc này là “Khả ngộ bất khả cầu”*. **Thầy Lý Bình Nam nói: “Một người học trò tốt muốn tìm Lão sư tốt rất khó nhưng một người Thầy muốn tìm một người học trò tốt càng khó hơn!”**. Tôi tin tưởng lời nói của Thầy! Chúng ta gặp được học trò tốt, Thầy tốt là do duyên phận, do phước báu của chính mình”. Người Thầy gặp được học trò biết nghe lời hay học trò gặp được người Thầy tốt đều là duyên ngộ. Ngài Lý Bình Nam có gần 300.000 học trò nhưng chỉ có một người là Hòa Thượng Tịnh Không tiếp nối chí hướng của Thầy. Khi Hòa Thượng sắp vãng sanh, Ngài tích cực khuyến mọi người phải làm giáo dục Thánh Hiền. Người ngày nay tập khí phiền não rất sâu dày, thích hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*.

Hòa Thượng nói: *“Thời kỳ hiện đại, nếu chúng sanh tu phước thì sẽ có Phật Bồ Tát giáng thế, thị hiện ở nhân gian để giúp chúng sanh. Nếu mọi người không chăm chỉ nỗ lực tu phước, tu huệ thì Phật Bồ Tát sẽ không đến. Phạm phu sáu cõi nghiệp chướng sâu nặng. Phật Bồ Tát không đến không phải vì các Ngài không từ bi mà các Ngài vì từ bi mà không đến!”*. Người thế gian không tin Phật Bồ Tát nên nếu các Ngài đến họ sẽ phi báng, nhục mạ các Ngài. Nếu họ làm như vậy thì họ sẽ tạo nhiều nghiệp chướng nên các Ngài không đến. Phật Bồ Tát thị hiện hay không thị hiện đều do các Ngài đại từ, đại bi. Khi Hòa Thượng sắp vãng sanh, Ngài tích cực đề xướng giáo dục. Nếu chúng ta khuyến người vãng sanh thì người sẽ không nghe. Ngày nay, mọi người đều gặp vấn đề về giáo dục gia đình, giáo dục chuẩn mực nên họ rất quan tâm đến vấn đề này. Chúng ta đang vừa tích cực làm giáo dục văn hóa truyền thống vừa tích cực tu hành. Nếu chúng ta làm ra tấm gương tốt thì người khác sẽ hoan hỷ làm theo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!